Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36883
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

portu civitatis egrediebantur existentibus secum viris pugnatoribus cum armis et sagittis. Deinde ex eo Deiphebus exivit ad bellum cum tribus millibus pugnatorum. Deinde Eneas cum ceteris parentibus ad pugnam. Qui omnes tunc fuerunt ex parte troianorum ad pugnam. Centum milia militum strenuorum, in multa virtute bellandi, quam dare in codice suo fecerit. Ex parte eo Grecorum accessit ad bellum Rex Menelaus cum septem millibus armatorum. Deinde pariter Diomedes cum totidem. Deinde Rex Antippus in tribus millibus militum comitiva. Deinde Rex Agamenon cum multitudine magna nimis. De grecis autem Rex phylis cum arte sua primus troianos aggredit. Cui statim hector venit obviam et contantur quae sic potuerunt sic lancea percussit in ictu, quam impetum prostravit ab equo. De morte cuius clamor fuit maximus. bellum letale committit, ex quo sequit magna strages. et ex parte illorum Grecorum Rex Antippus accessit volens regis phylis morte sui auxilii vindicare, multos troianos interfecit hector insequit et ipsum invadit. Et hector iusius iam in ipsum irruit, et sic ipsum gravit vulneravit, quam iram dilabit interfectus. Tiecci ito de morte regis Antippi dolentes, virtutibus accumulat, troianos gravit opprimit, et multi ex eis defecerunt. et Achiles qui multum eos depressit, multos ex eis nobiles fecerit. Inter quos duce licaone et Euforbium viros multa virtute conspicuos interfecit, qui in troia subsidium, cum in eius aliunde venisset auxilium undique anelabat. hector autem eo die fuit in parte vulneratus, ignarus a quo ex cuius vulnere copia sanguis defluebat, per quod troiana retrocedere de necessitate coguntur. Et hector tunc elevatis oculis ad muros civitatis direxit intuitum, videt eleta, nec no et eius uxore, et sorores suas stantes in muris, utrubi prae gaudio conteplantes. Et ita greci troianos in tantum impulerat, quod eos usque pepulerunt iuxta mema civitatis, per quod hector multum erubuit, et in furore pudoris accensus, in regem Menonem irruit sobrinum achilis, quem sic percussit gravit ense nudo in eius cassidem, cumulatis ictibus ferendo quod in sinistra dextra disrupit clavos in cassidem facta fissura, per quam ensis hectoris pervenit ad caput, et eius capitis ossa offrigens, sibi letale vulnus infixit. Sic quod rex Menon mortuus expiravit. Quem dum cernit achiles, accepta quadam lancea valde grossa, in hectorem irruit sic quod eius loricam offendit, nec tamen ipsum a sella removit. Et tunc hector achilem aggredit ense nudo, cassidem eius violent impugnat, disrupit cassidem et ensis dilabit, sic quod dilacerant interiora loricae squamas affixas, et tunc eius ictus carnis intima non fuit lesa. Non erat achiles ad tam graves ictus, se posuit tanta firmitate tenet, quod trenebidus non mutaret in equo. Cui illico dixit hector, achiles achiles, multum intentus accedere vix me, si tu primum accessisti quere ad igne, et sine dubio ad tue mortis eventum accedas. Achiles quod dum vellet ad verba hectoris relatione mutua respondere. Ecce supervenit Troilus in magna multitudine pugnatorum, Qui factus medius inter hectorem et achilem, ipse abmovere separat, cupiens achilem letalis offendere, et grecos propius dare fugere, sic quod tunc ex greca plus quam grecis milites in ore gladii pereunt, cum re ea greci retrocedere sunt coacti. Ad hec autem in grecorum succursum, supervenit Menelaus, in comitiva trium millium militum armatorum, qui in bello se ingerent, per quod Tiecci campum recuperare in minus suae audacia physerunt. Et ex parte Troianorum supervenit Rex Omedon cum magna acie gentis sue et in rege Menelaum irruens, ipsum ab equo deiecit, et in parte vulneravit. Troilus ergo et Rex Omedon conat inficere Menelaum, illum capere, et captum ad civitatem deducere mollunt. Et impedientibus turmis, tumultuose bellantium, ipsum a bello traducere minime potuerunt. Tunc cum ille Diomedes supervenit bellicosus, multa gente suffultus, qui repente in Troylum irruit, et ipsum ab equo prostravit, ab eo auferens equum suum, quem per suum ssalem nutum, briseide in exemplum destinavit, modiano nutrio suo pater Briseide nutriet equum ipsum, cum Troili fusse dilecti, a quo troilus per decerte in fuga bellicosa fortitudine brachiorum, et cum deperiret humilit, quod Diomedis suum suum a sua memoria non repellat. Nutrius quod statim cum ipsum equum domo, ad briseidam festinavit, et equum ipsum ei obtulit a Diomede transmissum, et verba que sup Diomedes dixerat fideliter narrat ei, briseida non recepit illam equum ipsum, et ipsi nutrio hec verba respondit, die secure domino tuo, quod non odio die nec possum, qui me tanta pietate sum cordis affectat. At nutrius recedit a ripa, et ad suum dominum pervenit ad hue in ostium belli durante. Exillaratus igit Diomedes, ad tuba nutrij int acies bellicosas, iam troianis insistentibus ordinem grecos, Troiani tunc grecos utique in fuga, et eos usque ad eorum tentoria, ore gladii persequunt, et nisi tunc Agamenon succurisset grecis, in bello nutrit plenitudine multa nimis, greci fuissent omnino deleti, et in toto finaliter amissent. Instaurat quod bellum durissimum, Tiecci capti recuperant, et Troiani necessario retrocedunt. Et polidamas tunc irruit cum pugnatorum multitudine glomerosa, succurrit in magna virtute troianis. Quos in greci usque ad eorum fossata in armata manu repulerat volent. Diomedes in dum